

2. Kas direktiivi 92/83/EMÜ artikli 27 lõike 2 punktiga d on kooskõlas, et pärast seda, kui liikmesriigid on sätestanud alkoholi vabastamise ühtlustatud aktsiisimaksust tingimused, et seda kasutatakse tootmisprotsessis ja lõpptoode ei sisalda alkoholi, lisatakse õigusnorm, mille järgi selle vabastuse kohaldamisel ei loeta puhastuseks kasutatud alkoholi tootmisprotsessis kasutatud alkoholiks?
3. Kas õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid silmas pidades on lubatud kehtestada kohese mõjuga (st ilma ettevõtjate tegevuse ümberkorraldamiseks mõistlikku aega andmata) selline fiktsioon nagu ZADS artikli 22 lõikes 7, mis piirab liikmesriigi poolt kaalutusõiguse alusel sisse viidud aktsiisimaksust vabastamist sellega, et puhastusvahendina kasutatud alkoholi aktsiisi ei tagastata?

(¹) ELT L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ráckevei Járásbíróság (Ungari) 1. juulil 2014 – Banif Plus Bank Zrt.
versus Márton Lantos ja Lantos Mártonné**

(Kohtuasi C-312/14)

(2014/C 303/34)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ráckevei Járásbíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banif Plus Bank Zrt.

Kostjad: Márton Lantos, Lantos Mártonné

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ (¹) artikli 4 lõike 1 punktis 2 (investeermisteenused ja -tegevus) ja punktis 17 (finantsinstrument) ning 1. lisa C. jao punktis 4 (tähtpäevakursi lepingud ja tuletislepingud) esitatud määratluste kohaselt tuleb lugeda finantsinstrumendiks seda, kui kliendile pakutakse välisvääringus laenulepinguna ostu-müügi (tähtpäevakursi)lepingut välisvääringus kindlaksmääratud summas, mis saadakse forintite konverteerimise teel laenu andmisel ja laenu tagasimakse ajal, mistõttu kliendile antav laen sõltub kapitalituru mõjudest ja riskidest (vahetuskursi risk)?
2. Kas direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 6 (kauplemine omal kulul) ja I lisa A jao punktis 3 (kauplemine omal kulul) esitatud määratluste kohaselt tuleb lugeda investeermisteenuseks või -tegevuseks seda, kui eespool esitatud esimeses küsimuses toodud finantsinstrumenti kasutatakse kauplemiseks omal kulul?
3. Kas finantseerimisasutus on kohustatud läbi viima direktiivi artikli 19 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud vastavuse kontrolli, arvestades et tähtpäevakursi lepingut (tuletisleping) kui finantsinstrumendiga seotud investeermisteenust pakuti muude finantsinstrumentide (laenuleping) osana ja ka tuletislepingu enda puhul on tegemist keeruka finantsinstrumendiga? Kas direktiivi artikli 19 lõike 9 kohaldatavuse võib välistada, arvestades, et kuna kliendi riskid erinevad laenulepingu ja finantsinstrumendi puhul üksteisest oluliselt, tundub, et vastavuse kontroll on möödapääsmatu, kuna tehing sisaldab tuletisinstrumenti?

4. Kas direktiivi artikli 19 lõigete 4 ja 5 tähelepanuta jätmise toob endaga kaasa panga ja kliendi vahel sõlmitud laenulepingu tühisuse tuvastamise?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 2. juulil 2014 – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-316/14)

(2014/C 303/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kui lennuettevõtja on enda ülesanded, mis on seotud lennukite käitamisega, usaldanud sõltumatult tegutsevatele kolmandatele isikutele, siis kas nende isikute tekitatud kahju võib pidada erakorraliseks asjaoluks määruse ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas hindamisel on määravaks asjaolu, kes (lennuettevõtja, lennujaama käitaja jne) on ülesande kolmandale isikule usaldanud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

2. juulil 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-317/14)

(2014/C 303/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Enegren, D. Martin)

Kostja: Belgia Kuningriik